

Cal Quico

Sant Salvador de Guardiola

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Parròquia de Salelles
Emplaçament Carretera vella d'Igualada (C-37 z) al km. 90,3 camí en direcció est uns 500 m.
Alçada: 277

Coordenades:

Latitud: 41.70521
Longitud: 1.79137
UTM Est (X): 399443
UTM Nord (Y): 4617753

Classificació

Número de fitxa 08098-319
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Any 1898
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de masies (núm. 069)
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08097A002000150000EM
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dv., 15/01/2016 - 01:00

Descripció

Casa de pagès de dimensions força grans, situada a la parròquia de Salelles, que ha conservat molt bé el volum i la tipologia originàries. Es tracta d'una construcció senzilla, pràcticament sense cap tipus d'element ornamental, que adopta una planta allargassada a partir d'un cos residencial al qual se li han afegit ampliacions a banda i banda, així com dues rengleres de coberts, una a la part davantera i una altra a la part posterior, tot formant un clos tancat. El cos residencial principal és de planta quadrada, amb coberta dues aigües, i disposa de planta baixa més uns pis i golfes. La façana principal, perfectament orientada cap a migdia, té una composició simètrica, amb tres eixos d'obertures, a la segona planta en forma de balcons. El portal és rematat amb arc escarser. Per la part posterior la casa té una altra porta que dóna accés directament a la primera planta, ja que la construcció està emplaçada en un terreny amb desnivell i per aquesta banda té una planta manys. Entorn dels anys 1940-50 la casa es va ampliar amb nous cossos a banda i banda i amb dues naus de tipologia fabril, situades als dos extrems de la construcció. La nau del costat de llevant, feta amb maó, presenta una coronament en forma de frontó esgraonat. A l'interior la casa ha conservat força bé la tipologia tradicional. La planta baixa semisoterrada s'ha convertit actualment en cava. Alguns dels elements arquitectònicament més interessants es troben als coberts. A la part posterior hi ha una construcció de pedra amb dues tines cilíndriques. Al seu costat s'hi ha adossat un gran cobert que acull les instal·lacions modernes del celler. A la part davantera de la casa hi ha un altre arrencament amb diferents coberts de pedra adossats, els quals ocupen una bona superfície. Antigament l'accés al recinte de la casa es feia per aquest costat. Adossat a la casa hi ha un pou de construcció més recent i, fora del recinte, l'anomenat pou de les hores, que és anterior a la casa i podria tenir una gran antiguitat. També hi ha dues sínies de tracció animal: una proveïa d'aigua la casa i l'altre els horts. A la casa es conserva una bona col·lecció d'utilatge agrícola antic; una part exposat a la zona enjardinada de l'entorn.

Observacions:

Inscripció a la llinda de fusta que hi ha a la porta del cos de llevant (i que originàriament corresponia al portal principal): 1898.

Inscripció sobre la finestra del segon pis de la casa: 1903.

Inscripció a la llinda de formigó de la nau lateral de maó: 1945.

Història

L'indret al voltant d'aquesta casa és anomenat des d'antic com les Fonts Joanes. És un lloc on hi havia diferents afloraments naturals d'aigua i on també hi passa un torrent que, amb els anys, ha estat canalitzat i desviat artificialment del seu curs natural. Encara avui es conserva un pou, anomenat Pou de l'heura, que és anterior a la casa i molt antic, i que tradicionalment havia servit com a pou públic. Així doncs, les Fonts Joanes era un indret frondós, situat al costat de l'anomenat camí dels Sagraments, un lloc on s'hi solien fer festes i trobades. El mas Soler Fumat, situat prop de cal Tinet, ja en terme de Manresa i actualment desaparegut, tenia el domini d'aquestes terres. La casa, però, és una construcció de l'any 1898, i s'hi va començar a habitar a partir de 1903. La van fundar Francesc Fargas Playà, nascut a cal Nestet i fill de Valentí Fargas Brunet, que era el gran dels tres germans Fargas que van arribar a Salelles procedents de Castellgalí. Francesc era casat amb Dolors Tatjé Company, germana d'Anna Tatjé, que era la muller de Pere Tomàs, el fundador de la casa veïna de cal Pere. El fill i hereu de Francesc i Dolors, conegut com el Valentí de cal Quico, era casat amb Trinitat Morera Vila, de Marganell. Fou un gran impulsor del Celler Cooperatiu de Salelles. Valentí i el seu germà Fèlix van engrandir les terres de l'heretat i s'introduïren en el sector del transport. Primer amb carros, transportant fustes i graves per a la construcció i també per a les obres de les carreteres que en aquells anys impulsava la Diputació. Més tard van comprar un camió. Des de sempre la casa va tenir una gran dedicació envers el conreu de la vinya, especialment en èpoques més recents, quan es va acollir a un programa experimental impulsat per la Diputació de Barcelona. Joaquim Fargas Fargas, fill de l'actual propietari, va impulsar entorn de 1982 la marca del celler conegut com a Fargas Fargas. Va

renovar les instal·lacions vitivinícoles i va ser dels primers a plantar les varietats de ceps internacionals. Avui Fargas Fargas és una marca de prestigi, inclosa dins la Denominació d'Origen Pla de Bages.

Bibliografia

Diputació de Barcelona; BERRY SAR, S.L. (2010). Pla especial de catalogació de masies i cases rural en sòl no urbanitzable. Ajuntament de Sant Salvador de Guardiola (núm. 069).

FARGAS MORERA, Fèlix (2012). Salelles, 1000 anys de fets i esforç, treball i creixement de la seva parròquia, p. 36,37, 109, 150.

FARGAS MORERA, Fèlix (2013). És la història d'un camió. Salelles.

